

byrdes vedrørende fællesskabsaktiviteter, samt

- at et nyt medlems accept af disse rettigheder og pligter kan give anledning til tekniske tilpasninger og undtagelsesvis til midlertidige overgangsforanstaltninger, der fastlægges under tiltrædelsesforhandlingerne, men som på ingen måde kan medføre ændringer i fællesskabsreglerne.

Aktens art. 1 indeholder en række definitioner.

I aktens art. 2 fastslås, i overensstemmelse med de ovenfor nævnte hovedprincipper, at bestemmelserne i de oprindelige traktater og de retsakter, der er vedtaget af institutionerne før tiltrædelsen, er bindende for de nye medlemsstater fra tiltrædelsen på de vilkår, som er fastsat i traktaterne.

Aktens art. 3, stk. 1, vedrører de indbyrdes aftaler m.v., som medlemslandene har indgået i tilknytning til EF- og EU-samarbejdet. Det fastslås, at de nye medlemsstater tiltræder de afgørelser og aftaler, der er truffet af »repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet«. Det fastslås endvidere i aktens stk. 2, at de nye medlemsstater tilslutter sig de erklæringer, resolutioner m.v., som er vedtaget af Det Europæiske Råd eller Rådet, samt dem, der vedrører Fællesskabet eller Unionen og er vedtaget af medlemsstaterne efter fælles aftale. Artiklen forpligtiger desuden de nye medlemslande til at overholde de principper og retningslinjer, der fremgår af disse, og træffe de foranstaltninger, som måtte vise sig nødvendige for at sikre iværksættelsen heraf. Det bestemmes i aktens stk. 3, at de nye medlemsstater tiltræder de overenskomster og protokoller mellem medlemsstaterne, som er anført i bilag I til akten. Overenskomsterne og protokollerne træder i kraft fra den dato, som fastsættes i Rådets afgørelser, jf. aktens stk. 4. Ifølge aktens stk. 4 træffer Rådet i enstemmighed afgørelse vedrørende de tilpasninger, som tiltrædelsen af overenskomsterne og protokollerne kræver. Bulgarien og Rumænien forpligter sig til at indføre administrative og andre ordninger, som er vedtaget af Rådet eller de nuværende medlemsstater vedr. overenskomsterne og protokollerne. Endelig kan Rådet supplere bilag I med overenskomster, aftaler og protokoller, som er vedtaget inden tiltrædelsesdatoen.

Aktens art. 4, stk. 1, fastslår, at bestemmelserne i »Schengen-protokollen« og de retsakter, der

bygger derpå eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. bilag II til tiltrædelsesakten, samt alle andre sådanne retsakter, der måtte vedtages før tiltrædelsesdatoen, er bindende for og finder anvendelse i de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen.

Det følger af aktens stk. 2, at Schengen-regler, som ikke er omhandlet i stk. 1, er bindende for de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen, men først finder anvendelse i en ny medlemsstat, når Rådet har truffet afgørelse herom, efter at det i overensstemmelse med de relevante Schengen-evalueringsprocedurer er blevet sikret, at de nødvendige betingelser for gennemførelse af alle de pågældende regler er opfyldt i den nye medlemsstat.

Det følger af disse bestemmelser, at de nye medlemsstater fuldt ud accepterer alle Schengen-reglerne. Anvendelse og gennemførelse af de bestemmelser i Schengen-reglerne, der hænger direkte sammen med afskaffelsen af personkontrollen ved de indre grænser (såkaldt Schengen-kategori II) vil dog ikke ske fra tiltrædelsen, men vil skulle følge den særlige Schengen-procedure. I overensstemmelse hermed er det samlede Schengen-regelsæt opdelt i overensstemmelse med de to Schengen-kategorier og udgør: Dels de regler, de nye medlemslande er forpligtet til at efterleve ved tiltrædelsen, dels de regler, der finder anvendelse for et givet nyt medlemsland, når der er truffet beslutning om ophævelse af kontrollen ved de indre grænser for dette lands vedkommende.

Aktens art. 5 fastslår, at hver af de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen deltager i Den Økonomiske og Monetære Union som medlemsstat med dispensation i henhold til EF-traktatens art. 122. Som hovedregel deltager de nye medlemsstater i EU's økonomisk-politiske samarbejde. Dette gælder for størsteparten af det finanspolitiske samarbejde. Dog følger af undtagelsen i Nice-traktatens art. 104, stk. 9 og 11, at de nye lande ved tiltrædelsen er undtaget fra foranstaltninger til at nedbringe evt. offentlige underskud og hermed også fra efterfølgende foranstaltninger, såfremt en beslutning fra EU herom ikke efterleves. Samtidig fremgår det af Nice-traktatens art. 121, stk. 1, 2 og 3, at de nye medlemsstater først vil deltage i euroen, når de nødvendige betingelser er opfyldt. De nye medlemsstater deltager således ved tiltrædelsen ikke i ØMU's tredje fase og dermed ikke i det euro-